

- b) ja 1. panta 1. punkta a) apakšpunkta ii) punkts attiecas uz atlaišanu skaitu katrā atsevišķā uzņēmumā, tad kā ir interpretējams jēdziens “uzņēmums”? It īpaši, vai “uzņēmuma” jēdziens ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to saprot visu attiecīgo mazumtirdzniecības uzņēmējdarbību kā vienu uzņēmējdarbības vienību, vai kā vienu šī uzņēmējdarbības subjekta daļu, kas ir paredzējis veikt atlaišanas, nevis kā tādu vienību, kurā darba ņēmējs ir nozīmēts savu pienākumu izpildei, kā katrs individuālais veikals?
- 2) Apstākļos, kuros darba ņēmējs prasa tam piešķirt aizsargājošo kompensāciju no privāta darba devēja, vai dalībvalsts var pamatoties uz, vai apgalvot faktu, ka ar Direktīvu nav piešķirtas tiesības ar tiešo iedarbību pret darba devēju tādos apstākļos, kuros:
- i) privātajam darba devējam – tādēļ, ka dalībvalsts nav pareizi transponējusi Direktīvu – būtu pienākums maksāt aizsargājošo kompensāciju tādēļ, ka šis darba devējs nav izpildījis savu pienākumu par konsultācijām saskaņā ar šo pašu direktīvu, un
- ii) tā kā šis darba devējs ir kļuvis maksātnespējīgs, tad gadījumā, ja privātajam darba devējam ir jāizmaksā aizsargājošā kompensācija, kuru tas neizmaksā, un ja to pieprasa no dalībvalsts, vai šīs dalībvalsts pienākumam izmaksāt šādu aizsargājošo kompensāciju darba ņēmējam saskaņā ar tādu valsts tiesisko regulējumu, ar kuru tiek transponēta 2008. gada 22. oktobra Direktīva 2008/94/EK par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā⁽²⁾, ir piemērojams jebkāda veida atbildības ierobežojums, kas paredzēts dalībvalsts garantiju iestādei saskaņā ar šīs Direktīvas 4. pantu?

⁽¹⁾ OV L 225, 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 283, 36. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 18. februārī iesniedza *College van Beroep voor het Bedrijfsleven* (Nīderlande) – *KPN BV/Autoriteit Consument en Markt (ACM)*, pārējie lietas dalībnieki: *UPC Nederland BV u.c.*

(Lieta C-85/14)

(2014/C 151/14)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Pamatlietas puses

Prasītāja: *KPN BV*

Atbildētāja: *Autoriteit Consument en Markt (ACM)*

Pārējie lietas dalībnieki: *UPC Nederland BV, UPC Nederland Business BV, Tele2 Nederland BV, BT Nederland BV*

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai Universālā pakalpojuma direktīvas⁽¹⁾ 28. pants ļauj regulēt cenas, neskatoties uz to, ka no tirgus analīzes neizriet, ka regulētā pakalpojuma jomā ieinteresētai personai ir būtiska ietekme tirgū, tai pat laikā nepārprotami ir iespējams pārrobežu kārtā sazināt numurus, kas nav piesaistīti noteiktai ģeogrāfiskai atrašanās vietai, un vienīgais šķērslis piekļuvei šiem numuriem ir piemērotā maksa, kas zvaniem uz numuriem, kas nav piesaistīti noteiktai ģeogrāfiskai atrašanās vietai, ir lielāka nekā zvaniem uz numuriem, kas ir piesaistīti noteiktai ģeogrāfiskai atrašanās vietai?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, *College* rodas abi nākošie jautājumi:
- a) Vai tiesības regulēt cenas ir spēkā arī tad, ja lielāka maksa tikai ierobežoti ietekmē zvanu uz numuriem, kas nav piesaistīti noteiktai ģeogrāfiskai atrašanās vietai, apjomu?

- b) Cik lielā mērā valsts tiesai vēl ir iespējams izvērtēt, vai saskaņā ar Universālā pakalpojuma direktīvas 28. pantu vajadzīgais atlīdzības [cenu kontroles un izmaksu uzskaites] pasākums, ņemot vērā tā mērķus, nerada tranzīta pakalpojumu operatoram neatbilstošu apgrūtinājumu?
- 3) Vai Universālā pakalpojuma direktīvas 28. panta 1. punkts paredz iespēju, ka šajā noteikumā minētos pasākumus veic kāda cita iestāde, nevis valsts pārvaldes regulatīvā iestāde, kas īsteno Piekļuves direktīvas⁽²⁾ 13. panta 1. punktā noteiktās pilnvaras, un pēdējai minētai iestādei ir vien pilnvaras dot īstenošanas norādījumus?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (OV L 108, 51. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (OV L 108, 7. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 24. februārī iesniedza Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro (Spānija) – Banco Grupo Cajatres S.A./María Mercedes Manjón Pinilla un Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. Miguel Ángel Viana Gordejuela

(Lieta C-90/14)

(2014/C 151/15)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia de Miranda de Ebro

Pamatlietas puses

Prasītāja: Banco Grupo Cajatres S.A.

Atbildētāji: María Mercedes Manjón Pinilla un Comunidad Hereditaria formada al fallecimiento de D. Miguel Ángel Viana Gordejuela

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 93/13/EEK⁽¹⁾ 6. panta 1. punktam un 7. panta 1. punktam] ir pretrunā tāda tiesību norma kā 2013. gada 14. maija Likuma Nr. 1/2013 Otrais pārejas noteikums, kurā ir noteikts, ka katrā ziņā ir jāsamazina nokavējuma procentu likme, neatkarīgi no tā, vai noteikums par nokavējuma procentiem jau sākotnēji bija spēkā neesošs, jo tas ir negodīgs?
- 2) Vai Direktīvas 93/13 3. panta 1. punktam, 4. panta 1. punktam, 6. panta 1. punktam un 7. panta 1. punktam ir pretrunā tāda valsts tiesību norma kā *Ley Hipotecaria* [Hipotekārā likuma] 114. pants, ar kuru valsts tiesai, pārbaudot, vai noteikums par nokavējuma procentiem ir negodīgs, ir atļauts pārbaudīt tikai to, vai noligtā procentu likme trīs reizes pārsniedz likumisko procentu likmi, bet tā nevar pārbaudīt citus apstākļus?
- 3) Vai Direktīvas 93/13 3. panta 1. punktam, 4. panta 1. punktam, 6. panta 1. punktam un 7. panta 1. punktam ir pretrunā tāda tiesību norma kā *LEC* [Civilprocesa likuma] 693. pants, saskaņā ar kuru ir atļauts pirms termiņa pieprasīt atmaksāt visu aizdevuma summu, ja nav veikti trīs ikmēneša maksājumi, neņemot vērā citus faktorus, piemēram, aizdevuma termiņu, tā apmēru vai citus būtiskus jautājumus, un kurā ir paredzēts, ka no šādas pirmstermiņa atmaksas sekām var izvairīties, ja kreditors to vēlas, izņemot gadījumus, ja hipotēka ir garantēta ar aizņēmēja mājokli?

⁽¹⁾ 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.).